

Hội Thánh: Những Buổi Lễ Và Các Nghi Lễ Đặc Biệt

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Ma-thi-ơ 28:19, 20; Rô-ma 6:3-8; 26:26-28; Giăng 13:1-17; 1 Cô-rinh-tô 11:23-26.*

Câu Gốc: “Phi-e-rơ trả lời rằng: Hãy hối cải, ai nấy phải nhân danh Đức Chúa Giê-su chịu phép báp-têm, để được tha tội mình, rồi sẽ được lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh” (Công vụ 2:38).

Tư Tưởng Quan Trọng: Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta một số nghi lễ và nghi thức để giúp đức tin chúng ta mạnh hơn.

Nhiều xã hội có những nghi lễ, đôi khi gọi là “nghi thức giai đoạn.” Trong một số văn hóa, nghi thức trong đời được tổ chức để giúp người ta chuyển từ giai đoạn này trong đời sống qua một giai đoạn khác. Thí dụ, nghi thức cho tuổi thành nhân được tổ chức vào lúc dậy thì. Nghi thức này được tổ chức mỗi nơi một khác. Nhưng tất cả có mục đích là khiến những thành viên trẻ tuổi được ảnh hưởng để trở nên những công dân có trách nhiệm. Trong tiến trình đó, các thanh thiếu niên nam hay nữ được dạy những cách để trưởng thành. Chúng được dạy là người lớn mong đợi gì nơi chúng như những phần tử trưởng thành trong xã hội.

Trong cộng đồng Cơ Đốc nhân cũng có một số những nghi lễ đặc biệt. Những hành động thánh này khiến sự thông công của một người trong cộng đồng trở thành chính thức. Những nghi lễ này cũng giúp chuẩn bị các thuộc viên trở nên trung thành và hữu ích trong cộng đồng đó. Và những nghi lễ này là các phương tiện để giúp thuộc viên hiểu trách nhiệm của họ đối với Đấng Christ. Tuần này chúng ta sẽ học ba nghi lễ dạy chúng ta về đức tin: phép báp-têm, phép rửa chân, và Lễ Tiệc thánh.

Đặt Tên Những Nghi Lễ Thánh

Trong thời sơ khai của hội thánh Cơ Đốc giáo, Hy Lạp là ngôn ngữ các tín đồ dùng ở các hội thánh miền Đông. Chữ Hy Lạp họ dùng là *mysterion*, hay “mầu nhiệm,” để miêu tả các nghi lễ thánh của Cơ Đốc giáo. Còn ở miền Tây, tiếng La-tin là ngôn ngữ chính. Ở đó, chữ được dùng để miêu tả các nghi lễ thánh của Cơ Đốc giáo là *sacramentum*, hay “bí tích” (*sacrament*). *Sacramentum* là lời hứa nguyện mà một người lính La Mã phải thề hứa. Khi thề hứa, ông ta tuyên bố vâng theo các mạng lệnh của cấp chỉ huy. Những người dùng chữ này cảm thấy nó miêu tả đúng nhất ý nghĩa của nghi lễ thánh. Nhưng, với thời gian, ý tưởng này có nghĩa là một hành động của một quyền lực vô hình xảy ra bên trong một người. Hội thánh của thời Trung Cổ đặt tên bảy nghi lễ là “bí tích.” Người ta tin rằng những nghi lễ thánh này giúp đem ân điển đến trong linh hồn người đó.

Trong thời Cải chánh, những phép bí tích này bị chỉ trích. Đối với nhiều người, chữ *bí tích* (*sacrament*) dường như bị hoen ố và hư hoại. Vì thế, người ta cần một chữ khác. Chữ mới đó là nghi lễ (*ordinance*). Chữ *ordinance* đến từ động từ “ban hành” (*to ordain*). Chữ này làm cho nghi lễ một hành động đặc biệt mà chính Đấng Christ bắt đầu hay ban phước. Lựa chữ *nghi lễ* thay vì *bí tích* nghĩa là chúng ta tham gia trong các hành động vì chúng là những phương tiện Đức Chúa Trời lựa chọn để chúng ta bày tỏ sự vâng lời và trung thành đối với Đức Chúa Giê-su là Chúa. Tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm coi phép báp-têm, lễ Rửa chân, và lễ Tiệc thánh là những nghi lễ. Đó là những công việc bày tỏ sự trung tín của chúng ta đối với Đấng Christ. Các nghi lễ này là những cách để bày tỏ đức tin của chúng ta.

Hãy đọc Ma-thi-ơ 28:19, 20; Giăng 13:14; và 1 Cô-rinh-tô 11:23-26. Các câu này hỗ trợ thế nào tư tưởng về những hành động thánh nên được miêu tả là “các nghi lễ”?

Chúng ta biết các nghi lễ thì quan trọng. Nhưng chúng ta phải luôn luôn nhớ rằng các nghi lễ không phải là những phương tiện của ân điển hay các hành động chúng ta làm để được sự cứu rỗi bởi việc làm tốt. Tội lỗi thì quá nghiêm trọng hơn các nghi lễ ngay cả khi chúng được chính Đấng Christ thiết lập. Các nghi lễ không thể cứu chúng ta. Chỉ có sự chết của Đức Chúa Giê-su trên thập tự giá mới đủ để “trả” cho sự cứu rỗi của những người đắm chìm quá sâu trong tội lỗi như chúng ta. Những nghi lễ chỉ là các biểu hiệu bày tỏ chúng ta biết giá trị của những gì Đấng Christ đã làm cho chúng ta và sự hiệp một của chúng ta với Ngài. Vì lý do này, các nghi lễ đã hoàn thành mục đích của mình. Chúng là phương tiện đưa đến mục đích. Nói cách khác, các nghi lễ giúp chúng ta nhìn lên Đấng Christ như Đấng Tạo Hóa và Cứu Chúa của chúng ta.

Phép Báp-têm

Tân Ước dùng nhiều hình ảnh để miêu tả phép báp-têm. Thứ nhất, phép báp-têm tiêu biểu sự hiệp một thiêng liêng với Đấng Christ (Rô-ma 6:3-8). Chịu báp-têm nghĩa là dự phần vào sự đau khổ, sự chết và sự sống lại, cũng như từ bỏ đời sống cũ. Bằng cách này, phép báp-têm liên quan với (1) sự ăn năn và sự tha tội (Công vụ 2:38), (2) sự tái sinh và tiếp nhận Đức Thánh Linh (1 Cô-rinh-tô 12:13), và (3) gia nhập vào hội thánh (Công vụ 2:41, 47).

Phép báp-têm tiêu biểu cho một lời hứa và mối tương giao thiêng liêng với Đức Chúa Trời qua Đấng Christ (Cô-lô-se 2:11, 12). Phép báp-têm có ý nghĩa giống như phép cắt bì trong Cựu Ước. Phép báp-têm cũng tiêu biểu cho việc thay đổi sự trung thành. Điều này đặt một người vào trong một cộng đồng được biệt riêng để phục vụ Đấng Christ. Sự nhận được Đức Thánh Linh trong phép báp-têm giúp tín đồ phục vụ hội thánh và làm việc cho sự cứu rỗi của những người chưa có đức tin (Công vụ 1:5, 8).

Cách đây nhiều năm, Ủy ban Liên hiệp của Anh Giáo về Phép Báp-têm, lễ Xác nhận và lễ Tiệc thánh có lời thú nhận đáng ngạc nhiên. Họ nói, “những người chịu phép báp-têm thường là người lớn chứ không phải là trẻ sơ sinh. Ủy ban phải thú nhận không có bằng chứng nào trong Tân Ước về sự làm Phép Báp-têm cho trẻ sơ sinh.” – Phỏng trích *Baptism and Confirmation Today* (London: SCM, 1955), tr. 34, trích dẫn bởi Millard J. Erickson, *Christian Theology* (Mich.: Baker Book House, 1988), tr. 1102. Điều này có nghĩa là sự dạy dỗ đúng về phép báp-têm không khuyến khích sự báp-têm trẻ sơ sinh vì sự báp-têm thật đòi hỏi đức tin và sự ăn năn từ những người muốn tiếp nhận phép báp-têm. Kinh Thánh cũng cho thấy trong Rô-ma 10:17 dạy rằng sự ăn năn phải đi kèm với sự học Kinh Thánh. Những phần này rất cần thiết cho các ứng viên của phép báp-têm để bày tỏ “kết quả của sự ăn năn” (Lu-ca 3:8) như bằng chứng của mối tương giao với Đấng Christ.

Phép báp-têm giúp chúng ta hiểu sự khác biệt giữa một nghi lễ và một bí tích. Đối với những người nghĩ rằng phép báp-têm là một bí tích, thì họ tin rằng phép báp-têm khiến họ thay đổi từ sự chết qua sự sống thiêng liêng. Với sự hiểu biết này, tuổi của một người không quan trọng, vì đó chỉ là một biến cố thiêng liêng. Nhưng phép báp-têm là một nghi lễ bày tỏ rằng phép báp-têm chỉ là một biểu tượng của một lễ thật sâu xa hơn. Lễ thật này bày tỏ rằng một người đã thay đổi đời sống mình bởi họ có kinh nghiệm với Đức Chúa Giê-su. Trong quan điểm này, ứng viên của phép báp-têm đã có kinh nghiệm đức tin trong Đấng Christ. Vì thế, câu hỏi là ai chịu phép báp-têm, và khi nào, trở nên rất quan trọng.

Nếu bạn đã chịu phép báp-têm, hãy nghĩ lại về kinh nghiệm đó. Nếu bạn hiểu phép báp-têm nghĩa là gì, thì tại sao chúng ta cần chịu “báp-têm” mỗi ngày? Điều này có thể thực hiện thế nào?

LỄ RỬA CHÂN

Thật khó để tưởng tượng nỗi đau lòng của Đức Chúa Giê-su. Ngài biết mình sắp phải đối diện với Thập tự giá. Nhưng Ngài thấy sự ganh tị và cãi cọ giữa các môn đồ là ai sẽ làm lớn nhất trong nước Ngài.

Xin đọc Lu-ca 22:24-27 (xin cũng đọc Ma-thi-ơ 18:1; 20:21). Có lẽ thật quan trọng nào mà các môn đồ chưa học được?

Thế giới của chúng ta bị tội lỗi làm cho quá vụn vẹo và thay đổi đến nỗi mọi sự đều đảo ngược hết. Ai có đầu óc bình thường lại muốn đi hầu việc hơn là được hầu hạ? Có phải điều quan trọng trong đời là được tiến tới, trở nên giàu có, và được nổi tiếng hơn là làm đầy tớ? Với thái độ này, thật không ngạc nhiên là vào Bữa Tiệc Cuối cùng, Đức Chúa Giê-su rửa chân cho các môn đồ. Không có lời nào Đức Chúa Giê-su nói có thể bày tỏ lẽ thật lớn về sự vĩ đại hơn là việc rửa chân cho những người đáng lẽ phải hôn chân Ngài.

Giăng 13:1-17 dạy chúng ta gì về sự rửa chân là một phần của nghi lễ Tiệc thánh?

Có nhiều lẽ thật diệu kỳ vang lên từ những câu này. Trong câu 3, Đức Chúa Giê-su biết rằng Cha đã “giao phó mọi sự trong tay mình.” Việc gì xảy ra sau đó? Phải, Đức Chúa Giê-su biết rất rõ “mình đã từ Đức Chúa Trời đến, cũng sẽ về với Đức Chúa Trời.” Ngài đứng dậy khỏi bàn và bắt đầu rửa chân cho các môn đồ (câu 5). Mặc dù không biết hoàn toàn Đức Chúa Giê-su là ai, các môn đồ phải rất sửng sốt. Làm sao họ có thể không thấy bài học ở đây?

Cũng hãy suy nghĩ, điều này có ý nghĩa gì khi lễ rửa chân đi *trước* lễ Tiệc thánh? Trước khi chấp nhận tất cả những gì Đấng Christ đã làm cho chúng ta, việc này quan trọng thế nào đối với chúng ta khi đến lễ Tiệc thánh với lòng rất khiêm tốn và hạ mình, cảm thấy cần ân điển của Đức Chúa Trời.

Chân của ai bạn có thể rửa để giúp đời sống thuộc linh của bạn tốt hơn?

Lễ Tiệc Thánh

Trong Hãy đọc Ma-thi-ơ 26:26-28. Có ý nghĩa nào rõ ràng về những điều Đức Chúa Giê-su dạy chúng ta làm ở đây? Tại sao thấy bánh và nước nho như những vật tượng trưng là điều quan trọng?

Lễ Tiệc thánh thay thế cho Lễ Vượt qua trong giao ước cũ. Lễ Vượt qua đã được ứng nghiệm khi Đấng Christ, Chiên Con của Lễ Vượt qua, hy sinh sự sống mình. Trước khi chết, chính Đấng Christ đã làm sự thay đổi này. Ngài thay đổi lễ đó thành một lễ lớn của hội thánh thời Tân Ước với giao ước mới. Lễ Vượt qua tôn vinh sự giải phóng dân Y-sơ-ra-ên khỏi ách nô lệ của Ê-díp-tô. Cũng một cách đó, lễ Tiệc thánh tôn vinh sự tự do khỏi Ê-díp-tô thiêng liêng, nghĩa là khỏi sự nô lệ của tội lỗi.

Huyết của con chiên Vượt qua, được bôi lên mành cửa của nhà ở Ê-díp-tô, bảo vệ người ta khỏi sự chết. Và thịt của chiên cho họ sức mạnh để thoát ra khỏi Ê-díp-tô (Xuất Ê-díp-tô Ký 12:3-8). Cũng vậy, sự hy sinh của Đấng Christ đem lại tự do khỏi sự chết. Người tín đồ được cứu khi họ ăn thịt và uống huyết Ngài (Giăng 6:54). Lễ Tiệc thánh dạy rằng sự chết của Đấng Christ trên thập tự giá cho chúng ta sự cứu rỗi, tha thứ tội lỗi, và hứa cho chúng ta sự chiến thắng trên tội lỗi.

Xin đọc 1 Cô-rinh-tô 11:24-26. Có giáo lý quan trọng nào về Thập tự giá được bày tỏ ở đây?

Ở đây chúng ta thấy rõ ràng, phần quan trọng về sự chết của Đấng Christ là Đấng chết thay cho loài người. Thân thể của Ngài bị tan nát và huyết Ngài tuôn đổ vì chúng ta. Tại thập tự giá, Đức Chúa Giê-su chấp nhận những điều thật sự thuộc về chúng ta. Mỗi lần dự lễ Tiệc thánh, chúng ta nên luôn luôn nhớ những gì Đấng Christ đã làm cho chúng ta.

Khi dự lễ Tiệc thánh, bạn cần nhớ lễ Rửa chân nữa. Lễ Rửa chân giúp sửa soạn lòng chúng ta trước khi dự phần trong lễ Tiệc thánh. Điều này giúp chúng ta có cảm giác về sự liên hệ với Đức Chúa Trời và những người đồng đức tin. Nhớ về Thập tự giá khi ăn bánh và uống nước nho, chúng ta được nhắc nhở rằng chúng ta đều là tội nhân luôn luôn cần ân điển. Lễ Tiệc thánh nên giúp tất cả chúng ta hiểu trách nhiệm của mình, không phải chỉ đối với Chúa nhưng đối với nhau nữa.

Mong Đợi Ngày Chúa Tái Lâm

1 Cô-rinh-tô 11:26 cho chúng ta hy vọng lớn nào?

Với những lời này chúng ta thấy sự liên hệ rất gần giữa sự Chúa Tái lâm và nghi lễ Tiệc thánh. Điều này rất có ý nghĩa vì sự Tái lâm, thật sự, là mục tiêu lớn nhất của những gì xảy ra tại thập tự giá. Một người có thể lý luận rằng lý do lớn nhất cho sự Chúa Đến lần thứ Nhất là sự Chúa Đến lần thứ Hai. Sự Đến lần thứ Nhất mở đường cho sự Đến lần thứ Hai.

Sự Đến lần thứ Nhất của Đấng Christ có ích lợi gì nếu không có sự Đến lần thứ Hai?

Đúng ra, lễ Tiệc thánh hành động như là một cái cầu giữa Thập tự giá và sự Đến lần thứ Hai. Mỗi lần dự lễ Tiệc thánh, chúng ta nghĩ về Thập tự giá và những điều thập tự giá đã làm cho chúng ta. Và những điều này không thể tách rời khỏi sự Đến lần thứ Hai. Thật ra, những điều Đức Chúa Giê-su đã làm trên thập tự giá cho chúng ta không thể đạt được mục đích lớn nhất cho tới khi Chúa Tái lâm.

Hãy đọc Ma-thi-ơ 26:29. Đức Chúa Giê-su phán gì trong câu này?

Hãy coi lời hứa và niềm hy vọng mà Chúa ban cho chúng ta ở đây. Những lời này gợi ý sự gần gũi và tình yêu thương giữa những người được cứu và Đấng Cứu Thế sẽ còn lại đến đời đời. Đức Chúa Giê-su hứa Ngài sẽ “không uống nước trái nho này nữa” cho đến khi Ngài uống nước nho mới với chúng ta trong nước của Ngài. Xin hãy nhớ Ngài là ai – Đấng Tạo Hóa của vũ trụ (Cô-lô-se 1:16)! Điều này khiến lời hứa của Ngài tuyệt vời hơn. Vì thế, lễ Tiệc thánh có ý nghĩa rất nhiều. Nhưng, điều quan trọng hơn là lễ này cũng cho chúng ta thấy niềm hy vọng lớn đang chờ đợi chúng ta vào ngày Đức Chúa Giê-su Tái lâm.

Nản chí? Buồn phiền? Nghênh đón bạn đến với thế giới tội lỗi. Vậy, tại sao rất quan trọng để nhìn lên Thập tự giá? Thập tự giá có ý nghĩa gì đối với bạn bây giờ, và Thập tự giá có ý nghĩa gì đối với tương lai của bạn trong cõi đời đời?

Thứ Sáu

*30 Tháng 11

Nghiên Cứu Bổ Túc: Hãy đọc các chương 15-18 trong *Seventh-day Adventist Believe* (Boise, ID: Pacific Press Publishing Assoc., 2005).

“Phép Báp-têm là một nghi lễ thánh nhất và quan trọng nhất. Vì thế nên có sự hiểu biết đầy đủ ý nghĩa của nghi lễ này. Phép báp-têm nghĩa là sự ăn năn tội và đời sống mới trong Đức Chúa Giê-su Christ. Không nên có sự hấp tấp để tiếp nhận nghi lễ này mà không hiểu nghi lễ này thánh khiết thế nào. Các bậc cha mẹ và con cái phải hiểu giá mà Đức Chúa Giê-su phải trả.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, quyển 6, tr. 93.

“Lễ Vượt qua chỉ về sự tự do của dân Y-sơ-ra-ên. Và lễ này cũng chỉ tới tương lai về Đấng Christ, Chiên Con của Đức Chúa Trời, bị giết để cứu con người tội lỗi. Huyết được bôi lên mày cửa tượng trưng cho huyết rửa sạch của Đấng Christ. Điều này cũng bày tỏ rằng con người tội lỗi tiếp tục lệ thuộc vào huyết đó để được an toàn khỏi quyền lực của Sa-tan, và để được sự cứu rỗi cuối cùng.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Spirit of Prophecy*, quyển 1, tr. 201.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Khi nào là lần chót bạn rửa chân cho người nào đó trong nghi lễ rửa chân? Tại sao đây là một nghi lễ quan trọng?
- 2 Hãy đọc 1 Phi-e-rơ 3:20, 21. Có sự so sánh nào Phi-e-rơ dùng để giải thích ý nghĩa của phép báp-têm?
- 3 Các Cơ Đốc nhân hồi xưa bị chỉ trích về nhiều điều mà họ không vi phạm. Thí dụ, họ bị chỉ trích là ăn thịt người. Một trong những lý do đó là những câu sau đây, “Đức Chúa Giê-su bèn phán cùng họ rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, nếu các ngươi không ăn thịt của Con người, cùng không uống huyết Ngài, thì chẳng có sự sống trong các ngươi đâu. Ai ăn thịt và uống huyết ta thì được sự sống đời đời; nơi ngày sau rốt, ta sẽ khiến người đó sống lại. Vì thịt ta thật là đồ ăn, huyết ta thật là đồ uống. Người nào ăn thịt ta và uống huyết ta, thì ở trong ta, và ta ở trong người” (Giăng 6:53-56). Đức Chúa Giê-su dạy chúng ta gì trong những câu này? Tại sao rất quan trọng cho chúng ta để hiểu ý nghĩa thiêng liêng của các câu như vậy?
- 4 Trong lớp, hãy thảo luận chi tiết hơn về lễ Tiệc thánh như là một cơ hội để thông công với Đức Chúa Giê-su và tất cả các tín đồ. Có những cách nào để giúp hội thánh hiểu rõ hơn trách nhiệm của chúng ta đối với nhau và đối với cộng đồng bên ngoài?